

עונג שבת

ש"ק פר' פנחס תשפ"ד	שנה מ"ד	גליון מס' 2202 / מערכת 0556712073
--------------------	---------	-----------------------------------

פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ... השיב את חמתו [כ"ה, י"א]

גרם לישראל אורך ימים ושנות חיים, מאותו זמן ועד סוף העולם, ואותן שנים אין להם סוף ותכלית, ולכן זכה פנחס לחיות לאין תכלית, מידה כנגד מידה, כי פנחס זה אליהו, כעניין שאמר הנביא מלאכי ב, ה, "בריתי היתה אתו החיים והשלום" ונאמר כאן "את בריתי שלום".

ובני קורח לא מתו [כ"ו, י"א]

תשנ"ב] איתא מה היה זכותם של בני קורח שניצלו, שבשעה שהיו יושבים אצל קורח אביהם, רואים את משה, וכובשים את פניהם בקרקע, אמרו אם נעמוד מפני משה רבנו אנו נוהגים בזיון באבינו וכבר נצטוונו על כבוד אב ואם, לא נעמוד כתיב "מפני שיבה תקום" מוטב שנעמוד, באותה שעה הרחישו את לבם בתשובה עכ"ל. והנה מה שזכו לחזור בתשובה ע"י שקמו לפני משה נא' במד"ר [בהעלותך טו, יז] שבזכות שעומדים בפני ת"ח זוכים ליראת שמים, ומשום כך ע"י שעמדו לפני משה רבנו זכו ליראת שמים והתעוררו לעשות תשובה. [אילת השחר]

שואל רבנו בחיי במה השיב פנחס את החמה, והרי מתו 24 אלף מישראל, והוא עונה: השבת החמה היתה שרק משבט שמעון מתו, אבל משאר ישראל לא נפקד איש, וזהו השבת החמה משאר ישראל, נמצאנו למדים שהשבת החמה גרמה קיומן של ישראל, שאלמלא כן היו חו"ש כליו, ואם כן פנחס

פרש"י הם היו בעצה תחילה ובשעת המחלוקת הרהרו תשובה בלבם". והנה מלשון "הרהרו תשובה בלבם" משמע שלא התוודו, ולא התחרטו ולא קבלו על העתיד, אלא רק הרהרו בתשובה, ובזה זכו להינצל. ורואים מזה כמה מועיל הרהור טוב [ובלבד שיהא הרהור אמיתי] ויש קונה עולמו בשעה אחת, ובקדושינו מט: איתא שהאומר לאשה הרי את מקודשת לי ע"מ שאני צדיק גמור, אפילו הוא רשע גמור מקודשת שמה הרהר תשובה בדעתו, ומשמע שאע"פ שלא התוודה, ולא התחרט, אלא רק הרהר תשובה, הוא נחשב לצדיק גמור. ובילקוט [אות

פעם אחת קצרה רוחו של הלה, והוא נפנה ואמר כלפי החפץ חיים באירוניה - רַבֵּה! כבר חמישים שנה שאתם מדברים על משיח שיגיע בקרוב, אבל הנה עברו חמישים שנה ומשיח לא בא! ענה החפץ חיים ואמר: מה אתה מדבר! אדרבא! בחמישים שנה אנחנו כבר קרובים יותר למשיח!... [אחרית הימים]

שח הגאון רבי מרדכי גיפטר שליט"א, ראש ישיבת טעלז: עובדה ידענא, באחד מתלמידיו ושומעי לקחו הקבועים של מרן החפץ חיים זצ"ל במשך שנים מרובות, שכל השנים היה שומע את מרן, כשהוא משיח בקביעות בנושא החביב עליו - הגאולה העתידה וביאת משיח צדקנו בקרוב.

הלכות מעשה שבת [סי' שי"ח]

ששומע באיסור, אבל אם הודיע לו על דבר מצוה [כגון חולה שצריך לבקרו] מצוות לאו להנות נתנו. [עי' אגרות משה א"ח קכ"ו] שאם חממו מקווה בשבת מותר לטבול בו טבילת מצוה, שמצוות לאו להנות ניתנו. [לביוריים בהלכה בטל. 5708673]

א. אוטובוס שיצא לפני צאת השבת, האם מותר לעלות באופן שלא היה מגיע לתחנה שלו בלי שיצא בשבת, יש צדדים להקל, ומ"מ יש להחמיר, דיש בזה חילול השם. בגם אם חילוני שמע חדשות בשבת, אין לשאול אותו מה חדש, שגם זה נהנה ממעשה שבת [מלבד חילול ה'] וכן אין לקבל ידיעה טלפונית ממי

שנת חינוך

זאת אע"פ שאש התלאות והצרות בוערת ביעקב! הסנה, אמר הכלי יקר, הוא הלשון! הקוץ שדוקר ומכאיב לשני! ישראל משולים לסנה. כל אחד הוא קוץ לחברו! מכאיב לו! משמיע קולו עליו בחירופים ובגידופים! והסנה הזה מבעיר את אש הצרות! הוא הגורם להן, המלבה אותן! בעטיים של חטאי הלשון בוערת בעם ישראל אש ה'! הסנה הוא "הפועל", הוא זה שמבעיר את אש ה', את כל הצרות. האש היוצאת ממנו, היא "הפעול". מוסיפה התורה ואומרת למרות שחטאי הלשון הם, הגורמים לכל הצרות שבעם ישראל, מכל מקום "הסנה איננו אוכל", פרוש: בני ישראל ממשיכים בכל דור ודור לדקור ולהכאיב עם לשונם, הם לא לוקחים מוסר לחדול מלעשות בנייהם מחלוקות, הם ממשיכים לדבר לשון הרע האחד על חברו, וכלשון הכלי יקר: "לכך נאמר והסנה איננו אוכל - כי אע"פ שאש התלאות תבער ביעקב, מכל מקום מציאות הסנה נשאר קיים בכל דור ואיננו אוכל. כי לא יכלו הקוצים מן כרם ה' צבאות בית ישראל". בשל כך מתמשכת לה הגלות ומתגברות להן הצרות, השם ירחם עלינו!

מורי ורבותי! עדת קורח ירדו חיים שאולה. מדוע הם ירדו "חיים"? אלא, חז"ל אומרים [פסחים נד:] כי יש גזרה על המת שישתכח מן הלב! אבל את מה שארע לקורח ולעדתו, בעטייה של המחלוקת הנוראה שעשו, הקב"ה לא רוצה שישכחו, המחלוקת כל כך שנואה בעיניו עד כדי כך שהוא הוריד אותם "חיים" שאולה ולא יהיו בכלל "מתים" שמשתכחים מן הלב. אי, אי, רבותי! למרות כל הצרות הניתכות על ראשנו, חודשים לבקרים, אנחנו לא משכילים לעצור את הגורם לכל אותן צרות! "הסנה איננו אוכל"! המחלוקת, לשון הרע, הם הקוצים המבעירים בנו את אש ה'!

הבה נקבל על עצמנו להתגבר על הקפידות, הכעסים, הרגשות, נבער את המחלוקת שבינינו, נרבה באהבה ובשלום, בכך נזכה לסיימה של הגלות הנוראה בביאת משיח צדקנו, אמן. [אדרבה תן בלבנו]

הנה מצינו בגמרא במסכת יומא [ט:]: "מקדש שני שהיו עוסקין בתורה ובמצוות וגמילות חסדים, מפני מה נחרב? מפני שהיתה בו שנת חינוך, ששקולה שנת חינוך כנגד שלוש עברות: עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים". הרי מפורש בדברי הגמרא, כי הבית השני חרב בגלל שנת חינוך שהיתה באותו הדור, כאשר הדוגמה לאותה שנת חינוך הנה במעשה קמצא ובר קמצא המובא בגמ' בגיטין. הגאון מוילנא מבאר את הביטוי "שנת חינוך" שלכאורה קשה. מדוע נקראת השנאה "שנת חינוך" הלא השנאה אינם בחינם?! השני 'מצץ לי את הדם' זה נקרא 'שנת חינוך'? וכי שונא אנוכי אותו בחינם, בלי סיבה? אומר הגאון: הקב"ה אומר שהשנאה היא בחינם! הקב"ה אומר לי: "וכי סבור אתה שהוא 'מצץ לך את הדם'? זה לא הוא! זה אני! הוא - היה רק שליח! אם הוא לא היה עושה לך את מה שעשה - הייתי שולח אחר שיעשה בדיוק את אותו הדבר! אם אתה שונא אותו בגלל שאתה סובר שהוא זה שפגע בך - הדבר מצביע על חיסרון באמונה שיש בך! הכלי יקר אומר דבר נורא בפרשת שמות על הפסוק [ג', ב'] "וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בוער באש והסנה איננו אוכל". הוא שואל על הלשון: "והנה הסנה בוער באש" שאיפכא מבעי ליה למימר: "והנה האש בוער בסנה" שהרי האש "הפועל" והסנה "הפעול"? הכלי יקר מבאר דבר שחייב לחלחל לנו בעצמות ולהרעיד לנו את הנשמה. הגמ' אומרת [סנהדרין כט:] מפני מה ישראל שרויים בצרות יותר מכל האומות? מפני שיש ביניהם דלטורים, הולכי רכיל, מספרי לשון הרע, משמיעים קול ענות בחרופים ובגידופים, כמו קוצים המשמיעים קול כשהם בוערים באש, כך ישראל! אפילו בזמן שאש הצרות מתלקחת, מכל מקום כל אחד הוא כמו קוץ כלפי חברו, דוקר ומכאיב, עוקץ וצורב! וזוהי הסיבה לכך שישראל מצויים בגלות, הכל בעטייה של השנאה והקנאה שביניהם, הכל בגלל בעלי הלשון המבעירים את אש המחלוקת, האבות מבעירים אש והבנים מלקטים עצים ומלבנים את האש! וכל

לע"נ הרב אהרון שמעון ז"ל, לע"נ הרב משה דוד ב"ר שלום העשל ז"ל, לע"נ הרב דניאל ב"ר יעקב ז"ל, לע"נ הרב יעקב יצחק ב"ר אהרן שמעון ז"ל, לע"נ מרת שרה ב"ר יעקב ז"ל, לע"נ מרת צפורה ב"ר אליעזר יצחק ז"ל, לע"נ מרת דינה ב"ר שלום ז"ל